

РЕШЕНИЕ

№ 4492

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4300** по описа за **2022** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ПК 2234, [община], Стопански двор, парцел VI, срещу Решение от 30.03.2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112-и състав, по нахд № 10255/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-007470 от 29.06.2021 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда" (ДИТ) [населено място], относно наложена на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 КТ, като е намален размерът на санкцията на 1500 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63в ЗАНН. Касаторът твърди, че ако е следвало да сключи трудов договор с А. К., това е следвало да стане най-късно до 11.05.2021 г. като дата, на която е започнала дейността му на обекта, докато в НП неправилно за дата на извършване на нарушението била посочена 17.05.2021 г. Поддържа наличие на граждански правоотношения по договор за изработка с резултат „декофриране“ при съобразяване с работата на строежа в определени часови интервали и едноседмичен срок за изпълнение на задълженията.

Счита попълнената от работника „бланка“ за подвеждаща за целите на проверката. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответникът по касационната жалба Дирекция “Инспекция по труда” [населено място] оспорва жалбата чрез юрк. П.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 30.03.2022 г. по нахд № 10255/2021 г., СРС, НО, 112-и състав, изменил НП № 22-007470 от 29.06.2021 г., издадено от директора на ДИТ [населено място], като намалил наложената на касатора на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 КТ за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 КТ имуществена санкция в от 3000 лв. на 1500 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. В. Винарска, на свидетел на наказаното лице М. С. В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното дружество, в качеството му на работодател, е нарушило нормата на чл.62, ал.1 КТ, като е приело на работа на длъжност „общ работник” лицето А. К. без да оформи правоотношенията с трудов договор в писмена форма. Изложил е доводи, че приложеният граждански договор заобикаля закона, тъй като съдържа реквизити на трудов – договорено е възнаграждение срещу престирание на труд. В допълнение е посочил наличието на работно време, както и липса на договорен трудов резултат. Наложена санкция намерил за несъответна на извършеното първо нарушение от този вид при липса на мотиви в НП за нейния завишен размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 112-и състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

На основание чл.220 АПК съдът възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: При проверка на място, на 17.05.2021 г., в строителен обект «Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и магазини», находящ се в [населено място], УПИ II-2291, кв.45,[жк], стопанисван от [фирма], било заварено лицето А. Д. К. да извършва трудова дейност на 5-та етажна плоча, а именно: декофраж на вертикална колона. В саморъчно попълнена декларация лицето посочило, че работи в [фирма] от 7 дни на длъжност «общ работник», с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, почивни дни събота и неделя, почивки пред деня от

10:00 часа до 10:15 часа и от 12:00 часа до 13:00 часа, срещу седмично възнаграждение. По повод допълнително изискани от [фирма] документи, на 26.05.2021 г. бил представен граждански договор от 11.05.2021 г., според който А. Д. К. се е задължил в срок до 5 работни дни да декофрира 200 кв.м. кофраж на 5-та етажна плоча на строителния обект. До приключване на проверката дружеството не представило сключен с А. К. трудов договор. [фирма] било наказано за това, че като работодател не е уредило отношенията по предоставяне на работната сила на А. К. като трудови по смисъла на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 КТ – със сключен трудов договор в писмена форма, за което бил съставен АУАН № 22-007470/14.06.2021 г. и издадено обжалваното пред СРС НП № 22-007470/29.06.2021 г.

Правилно и обосновано районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Съществува пълно единство между съдържанието на документите, поставили началото и края на административнонаказателното производство - АУАН и НП, в които нарушението е описано по начин, който не затруднява правото на защита на уличеното лице.

На 17.05.2021 г., проверяващи служители на ДИТ «С.» извършили проверка на място на строителен обект, стопанисван от касатора, където заварили лицето А. Д. К., ЕГН [ЕГН], да полага труд като «общ работник» по декофраж на вертикална колона. Съставен е Протокол изх. № ПР2116496/14.06.2021 г., според който проверката е извършена на място на 17.05.2021 г. и продължила по преглед на представени от проверяваното дружество документи на 26.05.2021 г., 10.06.2021 г. и на 14.01.2021 г.

При тези данни, правилно като дата на извършване на нарушението е посочена 17.05.2021 г., когато е извършена проверка на място на строителния обект и е заварено лицето А. К. да полага труд на 5-та плоча. Датата на сключване на допълнително представения граждански договор за изработка от 11.05.2021 г. не е достоверна и правилно не е възприета като дата на извършване на нарушението, установено при проверката на 17.05.2021 г., към която дата правоотношенията между страните категорично не са били уредени като трудови.

В тази връзка следва да се отбележат съществуващите противоречия между представения договор за изработка от 11.05.2021 г. и саморъчно попълнената от А. К. декларация от 17.05.2021 г., които разколебават доказателствената стойност на първия документ и обосновано са навели районния съд на извод за прикриване на трудово правоотношение.

В декларацията лицето е посочило съществените елементи на трудово правоотношение, които са характерни и широко използвани: почивни дни през събота и неделя, работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, дневни почивки, вкл. Обедна. Съществена е разликата в посоченото възнаграждение: седмично възнаграждение от 610 лв. по декларация и възнаграждение от 500 лв. по договора за изработка от 11.05.2021 г. Освен правилно отбелязаните от районния съд разлики между трудовия и гражданския договор за изработка, следва да се съобрази и липсата на приемане на резултата от «изработеното» по аргумент от чл.266, ал.1 от Закона за задълженията и договорите. В договора от 11.05.2021 г. е договорен срок за изпълнение от 5 работни дни, което означава, че до края на приключване на проверката по документи възложителят е следвало да приеме резултата от възложеното, данни и доказателства за което не са налични по делото.

От друга страна, лицето е посочило в декларацията си, че на 14.05.2021 г. е получило

от управителя на дружеството първото си възнаграждение в размер на 300 лв. В приложения договор за изработка не е договорено частично или авансово плащане, а напротив – 15 дни след приключване на изпълнението. Визираните противоречия, както и неопределеният резултат от «възложеното» - декофриране на 200 кв.м. кофраж на 5-та етажна плоча на строителен обект «Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и магазини», находящ се в [населено място], УПИ П-2291, кв.45,[жк], правилно и обосновано са навели първостепенния съд на извод за прикриване на трудово правоотношение в нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.1, ал.2 КТ. Констатираното нарушение е потвърдено чрез логичните и безпротиворечиви показания на актосъставителя Винарска, според които при проверката на 17.05.2021 г. лицето е заварено да полага труд на 5-та кофражна плоча. Обосновано районният съд е приел, че показанията на наказаното лице св.В. потвърждават извода за използване на трудовата сила на физическото лице – бил е нает да изпълнява кофражни дейности, влизал е само в работното време на строителния обект и за извършената работа му е заплатено възнаграждение. Последното обстоятелство противоречи на декларацията на А. К. за заплатено възнаграждение още преди приключване на дейността. Не намират опора в събраните по делото доказателства твърденията в касационната жалба, че с оглед безопасност задълженията на строежа се изпълнявали само в определени часови интервали, тъй като показанията на св.В. в тази връзка са неопределени – «в часови диапазон, определен от инвеститора».

Съвкупната преценка на доказателствения материал по делото правилно и обосновано е навела първостепенния съд на извод, че правоотношенията с физическото лице е следвало да бъдат оформени като трудови такива, тъй като се касае за използване на трудовата сила на физическото лице. Това правоотношение, по силата на императивната разпоредба на чл.1, ал.2 КТ, следва да се уреди като трудово, а конкретната форма за това е указана в чл.62, ал.1 КТ - трудовият договор се сключва в писмена форма, която форма е императивна за неговата действителност. Предметът на гражданския договор «декофриране на 200 кв.м. кофраж на 5 етажна плоча» не указва на конкретен резултат на договор за изработка, при невъзможност за съпоставка с обема на строителните дейности на обекта и при липса на приемане на «договорения» резултат.

Правилно районният съд е приложил санкционната разпоредба на чл.414, ал.3 КТ, която урежда специален състав на нарушенията по чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2 КТ. В съответствие с чл.27, ал.2, вр. чл.12 ЗАНН, СРС е достигнал до извод, че наложената минимална имуществена санкция по чл.414, ал.3 КТ съответства на обществената опасност на нарушението, а НП не съдържа мотиви за налагане на санкция в завишен размер, а напротив – за необходимост от налагане на санкция в минимален размер.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 30.03.2022 г. на СРС, НО, 112-и състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН, чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.03.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по нахд № 10255/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ПК 2234, [община], Стопански двор, парцел VI, да заплати на Главна инспекция по труда юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.